

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . glj. 21.—
Za samo večerno izdajo . . . 12.—
Za pol leta, četrť leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 3 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilna, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati lano Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 2. V pododsek upravne komisije so izvoljeni posl. Bilinski, Stranski, Pacak, Kathrein, Lueger, Gross, Pergelt, Bärnreither, Palfy in Hohenburger. Ta pododsek bo prihodnji torek poročal v polni komisiji.

Dunaj 2. Pododsek upravne komisije hoče iskati odgovora na vprašanje, kako je zaprečiti obstrukcije in kako je ugoditi želji Čehov, da se v čisto čeških okrajih uvede češki kakor notranji uradni jezik?

Dunaj 2. Minister za vnanje stvari, grof Goluchowski, je poročal v ogerski delegaciji o položaju, ki da je stalno mirnega značaja. Južnoafriška vojna ostane krajevna ter se ne razširi na Evropo. Razmerje naše države do Nemčije in Italije je ostalo isto, kar pa ne izključuje prijateljstva z drugimi državami, zlasti z Rusijo, s katero je Avstrija jedina glede politike na balkanskem polotoku. Srbija in Bolgarska sta nam dobri sosedi. O notranjih srbskih stvarih noče govoriti, vendar izraža simpatije za dinastijo in vlado. Grška si zdravi rane zadnje vojne. Razmere na Turškem ne zaslužujejo posebne pozornosti. Sultan ne more imeti boljšega prijatelja nego mu je Avstro-Ogerska, s katero ima mnogo skupnih interesov. Razmerje z zapadnimi velevladstvi, zlasti z Veliko Britanijo in Francijo, je prijateljsko. Minister omenja svetovne razstave v Parizu, katere se udeleži mnogo naših državljanov, ter hvali vedušno misel carja, ki je provzročila mirovno konferencijo v Haugu, ter položila temelj nadaljnjemu delovanju za mir. Manj zadovoljiv, nego razmerje z inozemstvom, je razvitek trgovine in narodnega gospodarstva, s katerim je v ozki zvezi potrebna pomnožitev vojne mornarice. Nazadnje omenja minister izseljevanja, ki se ne da preprečiti. Edino, kar je mogoče storiti v tem pogledu, je, da uredimo izseljevanje ter čuvamo izseljence pred izkoriščanjem.

Uti, ki ga je napravil ta ekspozé na delegacijo, je bil najboljši.

Petrograd 2. Avstro-ogerski poslanik pl Aerenthal se je večeraj vrnil semkaj.

Vojna v južni Afriki.

Bruselj 2. Transvaalski poslanik dr. Leyds je dobil brzjavko, glasom katere »zmaga« generala Methuena pri Modder-Riverju ni bila tako sijajna, kakor jo slikajo angleške vesti. Methuen je izgubil 1600 mož. Boereev je zbrano 15.000 pri Modder-Riverju.

London 2. »Times« priobčjuje brzjavko iz taborišča pri Frere od dne 28. m. m., glasom katere je oddelek konjice in topničarjev zasledoval zadnje Boeree, ki so se pomik li v Colenso. Prišli so 2 milj in pol blizu Colenso. Po kratki bitki so se Angleži brez zgbu vrnili v tabor.

Kdo laže?

(Zvršetek.)

Posl. Laginja: Visoka zbornica! Mi smo se v zadnjih letih — ako sploh govorimo o naših pokrajinah — privadili, da jih na sploh označujemo z besedo »Primorje«. Mi nočemo te dežele kakor take deliti na sto kosov, in ako kaj govorimo o

Primorju sploh, kar ne ugaja temu ali onemu gospodu z one strani, potem naj si ne izbira le posamične vasi ali posamične predele in naj ne popravlja na tak način. Velepospšovani gospod tovariš z Goriškega je ravnuokar zaklical tovarišu prof. Spinčiču: »Da, vi govorite o Istri, jaz sem govoril o Goriški«. Ako poslanec Spinčič razpravlja o Istri, oni gospod popravlja o Goriški, potem to prav za prav ni nikak popravek. Ali mi smatramo njegova izvajanja kakor da bi bili stvarni popravki, in to prav zato, ker smatramo Primorje kakor celoto. Ta celota pripada nam, ker sestavljamo večino tamošnjega prebivalstva, ker smo mi Hrvatje in Slovenci več trpeli za to deželo in ker hočemo se svojimi soplemenjaki vendar enkrat napredovati narodno, kulturno in gospodarsko. (Živahna pohvala.)

Jeden velepospšovanih gospodov iz Trsta je govoril o rogoviljenjih in hujškanjih, katere da kuri tovariš Spinčič, in o tem je pripovedoval, zakaj ni v Trstu nobene slovenske šole. To pa je baje zato, ker o zadnjem ljudskem štetju niso našli toliko otrok, kolikor je potrebno, da se dobi šola, in ker je v okolici tržaški več šol, in sicer v maji daljavi nego 4 kilometre od središča.

Jaz popravljam stvarno, da je z liberalizmom, svobodomiselnostjo krščanske ljubezni naših gospodov nasprotnikov jako na slabem v tem pogledu, kajti meščani mesta tržaškega, in mej njimi tudi velepospšovani tovariši, naj bi ne zahtevali, da naj otroci iz mesta hodijo v okolišanske vasi v šolo, in če se že, na podlagi onega določila zakona, branijo proti temu, da bi v mestu morali zasnovati slovensko šolo, potem jim izjavljam, da jim mi prav radi prepustimo jedno ali dve vaški šoli, da bomo svoje otroke iz okolice vodili v mesto, kjer bodo obiskovali šolo.

Sicer popravljam stvarno, da ni res, da bi v Trstu ne bilo slovenskih otrok, dolžnih obiskovati šolo.

Mi smo v potu svojega obraza storili vse možno, da smo mogli v Trstu zasnovati vsaj jedno

PODLISTEK

Tudi hudo...

Ali veste, kaj je hudo na svetu?

Hm, pa to je neroden začetek. S tem vprašanjem bi človek zašel v cel labirint... Najbolje je torej, da takoj povem, kaj je mej drugim tudi hudo na svetu.

Jaz sem namreč jedno izmed onih ženskih bitij, katerim je osoda jako zgodaj potisnila v roko — šolsko izpustnico ter izdala parolo: »S trebnhom za kruhom!«

A ta parola mi ni šla prav v glavo. Branila sem se in branila ter nagovarjala osodo — ka-li? —, da v resnici vendar ne more zahtevati tega od mene, da naj se vendar pri Bogu domisli — da sem ženska, ženska!... Ha — rekla sem: mar osoda ne ve za ono parolo, ki pravi, da je ženska na svetu le za dom, za rodbino in za domače ognjišče?!

Pa hudomušna osoda me ni hotela ali tudi ni mogla umeti...

Začela sem na drug način. Zatrjevala sem nemili osodi, da za hišino ali kuharico me ne vsprejmo nikjer in sicer iz jednostavnega vzroka,

zasebno ljudsko šolo. To je zasebna slovenska šola v predmestju sv. Jakoba, ki je vzdržavana od slovenske šolske družbe. Danes ne morem navesti natančnega števila otrok, in ker nočem pretiravati, trdim le, da je tam najmanj 500—600 slovenskih otrok, ki obiskujejo šolo (Čujte! Čujte!) in takemu številu nočejo dati šole v materinem jeziku!

To ve vsakdo, ki je le kedaj bil v Trstu, da so Slovenci tam močno zastopani; ako bi ne bilo italijanskega lepila in povlake, in ako avstrijske vlade ne bi v vsakem pogledu šle na roko našim narodnim nasprotnikom, kakor se v resnici godi, pa bi videli, da je Trst prav za prav tako močno obljuden od Slovencev in drugih Slovanov, da bi jako slabo izgledalo z namišljenim izključno italijanskim značajem mesta. Seveda, ako povsodi vidimo: Imperiale, regio, Giudizio, Tribunale, Posta itd., potem mora tujec, ki je došel v mesto, reči: To je povsem italijansko mesto. Ali stvari treba pogledati na dno in tam najdemo, da avtonomno prebivalstvo Trsta in okolice in nešteto meščanov tržaških pripadajo slovenski in drugim slovanskim narodnostim. (Odobranje.)

Očitata se nam je, gospodje moji, falzifikacija, in velepospšovani gospod poslanec tržaški je rekel, da falzifikacija obstoji v našem taboru. Temu nasproti moram stvarno popraviti, da, ako je kje mistifikacija suverenov, parlamentov, vlad, strank, in političkih zaveznikov, tedaj zagrešajo tako mistifikacijo prav gospodje tovariši iz nasprotnega tabora. Falzifikacija je, ako se celi sodni okraji imenujejo kakor da so obljudeni skoro izključivo od Italijanov, dočim mora priznati, kdor pozna dotične kraje, da so to v posamičnih slučajih izključno, v drugih slučajih v pretežni večini slovanske vasi in trgi. Popravljam stvarno, da nismo bili mi, ampak oni, ki so izvršili zadnje ljudsko štetje — in to so bili baš funkcionarji italijanskih občin v zapadni Istri — ki so vasi okraja bujskega, okraja poreškega, okraja motovunskega, piranskega, koperskega označili kakor skoro popolnoma italijanske — mej tem ko to ni res.

ker mi nedostaje potrebnih zmognosti in spretnosti, čemur vendar nisem sama kriva! Po prodajalnicah so povsod za dolgo preskrbljeni z ženskim »blagom« in število vseh družih vrst ženskega delavstva popolno zadostuje zahtevam.

In utrjena v svojem prepričanju, sem energično rekla, da ne pojdem od doma na noben način. A osoda na to:

«Dobro — tedaj pa se zadovoljij s tem, kar boš lastni materi trgala izpred ust»...

Trde besede — ne-li?

Da — in težko stališče. —

Kaj storiti?

Hm, včasih je res naravnost strašno, ako človek ne vé nikakega odgovora...

Slednjič se je iz kaosa izvila srečna, krilata misel. —

Ha — poskusimo! Menda se vendar od velicega hleba, od katerega režejo možki m — tudi meni podeli kosce kruha... Saj ga nočem v dar — o ne! Zaslužiti ga hočem pošteno.

Pa naj se mi ne šteje v zlo ta pohlep po možkem hlebu — v sili se ne pomišlja in ne vprašuje mnogo: čegavo?

Popravljam stvarno, da — dočim n. pr. v kraju Kaštelir, ki šteje kakih 1000 duš, gotovo ne obstoje tri italijanske rodbine (Čujte! Čujte!) — prava gotovo, jaz poznam ta kraj, poznam ljudi, poznam posamične rodbine — so o zadnjem ljudskem štetju Kaštelir našli po treh četrtinah italijanski. Dovoljeno mi bodi v tem pogledu da vam, v porabo za ta specialni slučaj, navedem nekaj značilnega. Pred nekaj meseci sem na okrognem sodišču v Rovinju zastopal neko civilno pravdo proti našemu tovarišu dru. Barteliju. Moja stranka iz Kaštelirja, iz kraja o katerem govorim, ste bili dve oženjeni sestrji, jedna Ružič in druga Kocijančič. Po dru. Bartoliju zastopana stranka je bila Ventin, rojena Ružič, tretja sestra. Rodbina Ventin, katero dobro poznam, pripada k italijanski stranki, to je res. Nje zastopnik je na glavni razpravi stavil formalen predlog. Mislite si naše položaje! Tožba je bila uložena hrvaški, moja ustnena izvajanja so bila — to se umije ob sebi — hrvaška. A tu se je dvignil zastopnik nasprotne stranke in je stavil formalen predlog, visoko sodišče naj sklene, da mi je zabranjeno hrvaški govoriti. (Čujte! Čujte!) Umeje se, da je sodišče to odklonilo in došlo je do izpraševanja strank. Predsednik sodišča je rekel, da pride morda do pogodbe, čujmo torej stranke. Ventinovko je poklical po italijanski in jej je stavil nekaj vprašanj, in sicer italijanski, ker je bil nje odvetnik Italijan. Uboga stara ženica je stopila k mizi sodišča, in ko je predsednik začel znjo italijanski govoriti, rekla je te-le precizne besede: gospodine, ja umem lipše po naški. (Čujte! Čujte!)

To je bila od Italijana zastopana stranka, ki je bila na ljudskem štetju vpisana kakor italijanska rodbina.

Sklepam torej s tem, da popravljam stvarno, da se falsifikacije in mistifikacije niso godile od naše strani, ampak od one, politično nam nasprotne strani. (Živahna pohvala.)

Politični pregled.

TRST, 4. decembra 1899.

K položaju. Mi smo rekli zadnjič, da ostra debata radi poljskega gimnazija v Tešinu ne ostane brez dobička za avstrijsko slovanstvo. Čim bistreje bodo Poljaki videli — sovražnike, tim bližje bodo nam. Tudi praška »Politika« povdarja isto misel, rekši, da omenjena debata seza daleč preko važnosti kakega vsakdanjega dogodka. Poljaki so torej izkusili na sebi — tako pravi praški list — kako trd je boj proti Nemcem za narodno samoobrambo. Besede posl. Czeza: »Z Čeli v Šleziji se Poljaki že porazgovore mirno, z Nemci pa nebo nikdar mirno« — so pregnanten izraz tega spoznanja, ki ne ostane brez upliva tudi na one sanjače v Galiciji, ki bi Poljake po vsej sili hoteli ugnati v naročje Nemcev.

Zadnjič smo izrekli svoje globoko obžalovanje na tem, da je bila nujnost predloga za podražavljenje poljskega gimnazija v Tešinu odklonjena. To se je zgodilo, ker se je katoliška ljudska stranka absentirala, kar je provzročilo veliko ogorčenje mej Poljaki. Sedaj pa se opravičuje dr.

In za-me je bilo tedaj krušno vprašanje, življenjsko vprašanje — da-si sem ženska.

Po mučnem vpraševanju in dolgem čakanju posrečilo se mi je slednjič, vrniti se mej možke službene privilegije.

Haj, kdo je bil tako vesel in srečen, kakor jaz!

Spravila sem se z vnemo na svoje novo delo, da ne bi delala »skaze« svojim možkim kolegom.

In šlo je res, pošteno je šlo. Kolegi so bili z manoj več nego zadovoljni in vzbujali so mi sijajne nade glede povišanje plače o novem letu. Kajti moja plača je bila jako nežnega značaja — kakor se pač spodobi za žensko in celó začetnico. — Ker pa z manoj niso delali izjeme na delu, sklepati je bilo po naravni logiki, da se v bodoče tudi ne bo delala izjema na plači.

In ta naravni rezultat moje logike mi je vedno bolj ugajal in vedno jasneje mi je bilo, da se morajo tudi na merodajnem kraju delati isti sklepi po isti logiki. Kratko rečeno: bila sem trdno prepričana, da se mi ob novem letu poreče: »Vi ste porabna in mesečna plača se vam poviša za toliko in toliko šperov...«

Kathrein, da oni niso proti podražavljenju in hočejo v proračunskem odseku tudi podpirati Kubikov predlog. Oni da so hoteli z absentiranjem le manifestirati, da nujne državne potrebe treba najprej rešiti. — Nam se zdi, da bi bilo bolje, ako bi bilo postopanje teh gospodov tako, da ne bi sleherni hip trebalo pojasnil in opravičevanj.

O spravi akeiji povdarja dunajski poročevalec že omenjenega lista, da vsi gospodje izvoljenega pododseka načelno povdarjajo svojo spravoljubnost, ali čim treba konkretno govoriti in prijavljati za dosego cilja, so pa trdi kakor popreji.

Povdarjamo, da je naš slovenski zastopnik v spravi komisiji stavil minole sobote predlog, naj se provizorično, to je, s pomočjo naredbe, v čeških okrajih uvede češki notranji jezik, hkratu pa naj se imenuje jezikovni odsek, kateremu pripade naloga, da pride z nasveti o uravnavanju jezikovnih razmer za vso državo. Tudi ta predlog se je izročil pododseku.

Ekspozé ministra za vnanje stvari.

grofa Goluchowskega, minole sobote v odseku og. delegacije za vnanje stvari je slikan v tako svetlih barvah, kar se dostaje stanja velike politike, da je v kričečem kontrastu s tendencijo, ki jo kažejo vse vlasti — za pomnoževanje in popolnjevanje vojne sile. Niti prelivanje krvi v južni Afriki da ne spreminja nič na dejstvu, da povsod občutijo potrebo po miru. Zato se ni bati nikaeih komplikacij radi vojne v južni Afriki. Kar se tiče naših zvez, zatrja ekspozé, so naše razmere trdne in polne zaupanja do zaveznikov in prijateljske do družih vlasti. Trojna zveza obstoji torej nepremično trdna, ali to ne izključuje, da ne bi bili v prijateljstvu ali celo v intimnih razmerah tudi z drugimi vlastmi, posebno pa daje trozveza svobodo, da vsaki nje člen za-se varuje svoje interese tam, kjer niso v toliki meri tangirani interesi ostalih dveh členov trozveze. Po tej konstataciji prehaja ekspozé na naše razmerje do Rusije; ta del ekspozéja je precej podroben, kar beležimo z zadovoljstvom, kajti priča, da so naši državniški vendar enkrat jeli zapuščati tisto nesrečno smer, ki je le v nasprotju do Rusije videla pravoavstrijsko politiko. Že dr. Laginja je rekel na občenem zboru »Edinosti«, da, kar leži do Levante in Carigrada, je postalo naše domače vprašanje, in to spoznanje kaže na pravo smer, v kateri jedini more naša vnanja politika biti ekspanzivna. V tej smeri more Avstrija širiti svoj vpliv, odpirati svoji industriji nova tržišča, a to more jedno-le v sporazumljenju z Rusijo. Veseli nas torej, da ekspozé povdarja obstanek takega sporazumljenja in obljublja, da bo naša vnanja politika gledala na to, da naše razmere do Rusije postanejo čim intimnejše. Kakor pripoznanje v prejšnjih časih storjenih grehov zveni odstavek: »Kajti šele od tedaj, ko smo ubrali to smer, so lokalni incidentni slučajji, ki so v bližnjem orijentu tako rekoč na dnevnem reku, mnogo zgubili na akuiteti ter so vsled očitno pojavljene volje obeh najprej interesiranih velevlasti, nas in Rusije, da se svoje strani ne bosta zasledovali sobičnih namer, a tudi sobičnim aspiracijam drugih ne bosta dovoljevali

He — ti šperi, ti predejani šperi! Kake čaravnije je z njimi ugajala moja domišljija! In koliko iskrenih, nepotrpežljivih želja se mi je oglašalo v duši!...

Materi se mora na vsak način mesečno dati več za hrano, da je ne bo vedno tako trlo; poplačati bi bilo počasi nekatere strašno sitne dolgove in naročila bi se tako srčno rada na dva leposlovna časopisa! Potem sem tudi vsikdar, kadarkoli se je pisalo ali govorilo o podpori za to in ono društvo, za to in ono svrhu — postajala skrajnje nervozna in nisem umela, kako se more biti tako ubog, da se niti jednega goldinarčka ne zmore v ta namen. A ko se mi plača poviša, se tudi ta stvar obrne drugače. Pa gledišče, gledišče! Potem si hodem pač šahko vsaj tu in tam privoščala tu umetniški vžitek.

Ah, to so vam bile svitile, zaupljive nade, brez sence dvoma. —

Bilo je 1. januarja in stala sem pri svoji mizi ter čakala, da se tudi zame odpro vrata sosednje sobe, kjer se je izplačevalo. Samega pričakovanja sem vsa drhtela, a misli so se mi v navalu zajezile... Morala sem sesti. Zdajci — — —

prostora, v svoj minimum zmanjšane nevarnosti globoko sezajočih komplikacij.»

Tako je in tako bodi: Avstrija v lojalnem sporazumljenju z Rusijo služi sebi, služi svojim narodom in služi evropskemu miru.

Vojna v južni Afriki. Vsa pozornost onih, ki zasledujejo dogodke v južni Afriki, je obrnjena sedaj na zapadno bojišče, kjer ima general Methuen nalogo, priti na pomoč polkovniku Baden-Powellu in Cecilu Rhodesu, ki sta obkoljena v Kimberlevu.

Že danes je zelo dvomno, da-li se mu to posreči. Prve vesti o bitki pri Modder-Riverju so sicer govorile o popolni zmagi generala Methuena nad Boerei, a transvaalsko poslanstvo v Bruslju je izvedelo, da je ta slava angleškega generala jako pretirana. Sicer pa poročila o zgubah Angležev v tej bitki razlagajo dovolj jasno, kaka je bila ta namišljena zmaga. Padlo je: 2 polkovnika, 1 stotnik, 8—19 častnikov je ranjenih, 1000 mož je mrtvih ali ranjenih, a 800 se jih je izgubilo — Bog ve kam!

O zgubah v bitki pri Grass-Panu (dne 25. m. m.) Methuen še vedno molči. Pa že iz tega, kar smo izvedeli o dosedanjih korakih generala Methuena, sledi gotovo, da je isti pri Belmontu (23. m. m.) in pri Modder-Riverju izgubil vsega nad 50 častnikov in nad 2000 mož. Velika Methuena divizija se je torej skrčila na kakih 5800 mož. In sedaj je Methuen še vedno kakih 60 kilometrov oddaljen od Kimberleva. Burski general Cronje se previdno pomika nazaj, tako, da Angleži morajo vsaki korak plačevati z novimi žrtvami. Njegova namera je gotovo ta, da pridobi na času in da utruji Angleže. Mogoče je, da angleške čete niti ne pridejo do Kimberleva; ako pa pridejo in rešijo obleganje, nastane še le drugo vprašanje, da-li se jim posreči vrniti se v središče, v De Aar Imection, od katerega so začeli svojo akeijo in od katerega so še sedaj oddaljeni 235 km., dočim je do Capetowna, ki je temelj in podlaga vsem korakom Angležev, kakih 1135 kilometrov.

Ali bilo temu kakorkoli, to je gotovo, da morajo Angleži drago plačevati jame dijamantov v Kimberlevu in dragoceno osebo agitatorja-trgovca Cecil Rhodesa.

Domače vesti.

Odbor polit. društva »Edinost« se je nastopno konstituiral: dr. Gustav Gregorin, 1. podpredsednik; dr. Otokar Rybář, 2. podpredsednik; dr. Edvard Slavik, tajnik; dr. Iván Zucco, njega namestnik; Ante Bogdanović, blagajnik; dr. Josip Abram, njega namestnik. V nadzorovalni odsek za list »Edinost« so bili izvoljeni: prof. Mate Mandić, dr. Gustav Gregorin in dr. Otokar Rybář.

Saj bi bilo žaljivo, ako bi ne bilo pre — neslano. Od nekje s Krasa smo dobili lično pismo, kateremu jedro je tako-le: Včeraj sem čul, da je mej kandidati za državnozborni mandat na Goriškem tudi ime dra Rybářa. Jaz nisem čisto nič nasproten temu gospodu in priznavam celó,

Šla sem v sosednjo sobo ter za saboj zaprla vrata. Stopila sem k pisalni mizi — — — ter mehanično stegnila roko po ponujanem denarju... Bil je navaden znesek.

Tisti trenutek sem morala izgledati silno neumno.

Zrla sem denar in njega, ki mi ga je dal; kakor lesena sem ostala na mestu. Nekaj mi je bilo neumevno in nekaj se mi je zdelo nemogoče... O tem pa sem se smehljala neizrečeno bedasto.

«No, ali ni prav? Saj je polna mesečna svota — ne?»

«Da, polna — a — da, nohja!... Jaz, jaz sem mislila — no — jaz moram prositi za povišanje plače; silno težko izhajam.»

«Povišanje plače?! A, to pa ni možno, nikakor ni možno! Posvetoval sem se drugje gledé tega in! No, kakor rečeno, to ni mogoče, kajti ženskam nikakor ne bomo dajali više plače — principijelno ne. Mi je žal —»

Nerodno, štorljasto sem zapustila sobo in bilo me je sram, tako sram... — — —

A vi veste sedaj, kaj je mej drugim tudi hudo na svetu? Ivanka Anžič.

da bi bil mej gospodi Tumove stranke morda — najboljši. Umevno pa mi je sedaj, zakaj se je Vaš list postavil na Tumovo stran. Morda je bilo vse tako dogovorjeno. Bolje pa bi bilo, če bi Vaš list ostal nevtralen, nego da se že z začetku postavlja na strankarsko stališče, med tem ko se agitacija strastno širi po deželi. Ako bi bil nevtralen, bi se pozneje lahko pridružil tej ali oni stranki.

Sploh je sedanja agitacija prenačljiva in je še časa do volitve. Ko pride čas, volilec že pokažejo, kako mislijo. (Tu našteva g. dopisnik zasluge gospoda dra Gregorčiča za slovenstvo na Goriškem; potem zaključuje): Če je resnica, kar sem gori omenil o dru. Rybářu, nam ta gospod že pojasni; če pa ne, bomo morali verjeti, da je on kandidat Tumove stranke in da sez njegovim imenom reklama dela.

Mi bi bili to pisemce mirno položili mej drugo tako blago v — košu, da nismo izvedeli, da se tudi po goriški vipavski dolini govore take neslanosti in smo vsled tega prisiljeni misliti, da se te govorice širijo namenoma in sistematično.

Z namišljeno o kandidatu g. dra. Rybářu se nočemo baviti, ker nismo pooblašeni v to. Na to stran naj stori ta gospod svojo, ako — se mu vredno zdi. Se svoje strani moremo le zatrditi slovesno in z častno besedo, da nam ni prav čisto nič znano o tej kandidaturi in da so nas še le s Krasa in iz vipavske doline obvestili o njej. S tem pa je hkratu pobita grda insinucija, kakor da mi ne uravnavamo svojega vedenja in ne določamo svojega stališča nasproti dogodkom po svojem spoznanju, po svoji vesti in po svojem rodoljubju, ampak po ozirih na koristi — jedne osebe!! To in nič drugega pa nam podtika ljubeznjivo pisemce s Krasa. In ako nam s tem v zvezi posebno povdarja "zasluge" veleč. g. dra. Gregorčiča, obžutiti moramo, kakor da nam očita, da mi ne pripoznavamo teh zaslug!! Mi bi gospoda le prosili, naj navede le jeden sam slučaj, ko smo gosp. Gregorčiču odrekli zasluge!! Nikdar! Ali to smo želeli in zahtevali, naj se tudi drugim ne odreka kar na kratko vsaka zasluga, kakor to delajo izvestni gospodje, ki so se svojim slepim mahanjem gospodu doktorju več škodovali, nego koristili. Na to stran pa smo v svoji sodbi v jako jako odlični družbi. Kdor ima jednega Laginjo in jednega Spinčiča na svoji strani, ta ima mirno vest. Gosp. dopisnik bo že čital v tem listu, kako sta ta dva gospoda nedavno govorila o prepiru na Goriškem.

Najbolji dokaz, kako izvestni ljudje slepo mahajo okolo sebe, pa je vsakako ono mesto v ljubeznjivem pisemcu, kjer nam očita, da se že početkom agitacije postavljamo na svoje stališče, do čim je resnica, da mi nismo še omenjali ni kandidatur, ni agitacije za predstoječo državno zborstvo volitev na Goriškem.

Ponavljamo pa, da se ne čutimo žaljene po vseh teh sicer žaljivih insinucijah v ljubeznjivem pisemcu, ker se nam zde — preneslane!

Himen. Gospod Jarnej Dolinar se je poročil z gospodičino A malijo Jantseh eg. Bilo srečno!

Priznanje tržaškim Slovincem. Mariborski »Slovenski Gospodar« piše: Tržaški Slovenci so postali v zadnjem času prav živahni. V mestu in okolici prirejajo shod za shodom ter poučujejo in navdušujejo ljudstvo. Posebno pozornost obračajo govorniki ljudskemu štetju ter opozarjajo, kako krivično je štetje po občevalnem jeziku, kako uradnik o štetju vsem krivicam in nepravilnostim baš ljudsko štetje jemlje za podlago svojemu stališču nasproti slovanskim narodom. Tržaški Slovenci nam morejo biti v izgled v tem gibanju.

Zavarovalnica za slučaj nezgod. Pišejo nam: Leta 1897. so bile splošne volitve za ta zavod. Zdi se nam, da po pravilih bi morale biti v letošnjem letu paricalne volitve, kar pa menda ne bo; vsaj znamenja tako kažejo!

Kedaj bo torej volitev prvih dveh kategorij? Prosimo torej pojasnila od kompetentnih činiteljev.

O zadnjih volitvah je bil ves volilni čin v rokah znanih gospodov, ki so, kakor je bilo že dokazano, odpirali vsa priposlana pisma z glasovnicami, ne da bi bil zastopnik vlade navzoč. Kaj

tacega se ne sme goditi več, ker je tako postopanje nezakonito. V večjo gotovost bi trebalo zahtevati, da se ves volilni čin vrši v prostorih kake vladne oblasti in pod strogim nadzorstvom v to imenovanega vladnega komisarja!!

Zanimivosti iz Celja. »Slov. gospodar« piše: »Za celjsko nemško gledališče so nastopili sila slabi časi, odkar Slovenci več ne zahajajo vanje in odkar je začela naša diletantska družba z svojimi predstavami v »Narodnem domu«. Med tem, ko so te predstave vedno kar najboljše obiskane, se ravnatelj nemškega gledališča na svojih predstavah žalostno ozira po praznih prostorih. Blagajna mu niti toliko ne nese, da bi poplačal igralce. Sklenil je že menda, da prihodnje leto ne pride več v Celje stradat. — Celjanom se povračuje njih ošabnost!

O novo imenovanem predsedniku tukajšnjega okrožnega sodišča, pl. Wurmserju, se niso pisale baš laskave reči; posebno v zadnji številki tega lista smo čitali neko skrajno pohujšljivo lastnost njegovo, kateri še dosedaj ni oporekal niti on niti kdo drugi. Torej je res? No, pa Celjani so na take pojave med Nemei navajeni. — Ker pa je v zadnjem času začel naš mestni urad proti konkubinatom strožje postopati, upamo, da se novoimenovani predsednik, ako je poročilo listov istinito, spreobrne, ali, da ga spreobrne mestni urad sam. Bomo videli, kaj se zgodi.

Slednjič še jedno in mastno: Celjsko državno pravdnništvo je zaplenilo ves naklad ilustriranega narodnega koledarja za l. 1900. Zasegli so pesem »Slovincem za novo leto 1900« in »Celjske slavnosti«. Pritožba in interpelacija sta se odposlali.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« je nabral g. L. 1 K. 20 st. Srčna hvala darovalcem kakor tudi nabiralec.

Nov poštni urad. Dne 10. decembra 1899. se odpre na otoku Brioni, okraj Pulj, nov poštni urad, združen s tamkaj že obstoječo brzojavno in telefonsko postajo, ki se bo pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kakor nabiralnica poštno-hranilnišnega urada.

Zvezo bo imel s poštnim uradom v Fazani po dvakratni vožnji na dan z čolnom, oziroma z ladijco na par.

Mestna hranilnica v Radovljeli. V mesecu novembru je 142 strank uložilo 20.577 gld. 30 nč. 121 strank uždignilo 14.196 gld. 44 nč. 32 strankam se je izplačalo posojil 17.760 gld. — nč. Denarni promet 126.303 gld. 91 nč.

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda so darovali na veselici dne 21. novembra: gld. J. Turk 2 Kr., L. I. 1 Kr 60 vin., Merkel 40 vin., Dolenc 40 vin., S. Godina 80 vin., ga Rybář 1 Kr. 40 vin., Brezovec 40 vin., Gregorič 40 vin., Macarol 20 vin., prof. Čubretovič 1 Kr., Žitko 1 Kr. 60 vin., Trnovec 2 Kr., G. Kumar 60 vin., Gartbuehler 1 Kr., J. J. 20 vin., Nataša 60 vin., J. J. 20 vin., Hvala 60 vin., Marija 60 vin., Skrinjar 20 vin., dr. Rybář 2 Kr., Skrinjar 1 Kr.

Vsem cenj. darovalcem in darovalkam priskrba hvala.

Za Božičnico so darovali: Monsignor Č. 30 gld., monsignor Š. 10 gl., monsignor F. 5 gl., č. g. Šone 5 gl., č. g. Čikovič 3 gld., č. g. Košir 2 gold.

Objava za božične praznike. C. kr. pošto ravnateljstvo nam piše: Ozirom na množiči se vožno-poštni promet v božični dobi opozarja se občinstvo posebno na sledeče:

1. Radi izredno pomnoženega tovarnega prometa v tej dobi priporoča se, da se poštnih pošiljatev, ako se hoče, da jih naslovljenec pravočasno dobi, ne oddaja še le prav zadnje dni pred Božičem na pošto, marveč že nekaj dni poprej.

2. Posebna pozornost naj se obrača na to, da so pošiljatev dobro zavite in zaprte ter da je naslov na istih dobro prievršen. Za male pošiljatev z manjšo težo (do 3 kil.), katerih vsebina ne trpi vsled pritiska in ne izpušča masčobe ali vlažnosti in katere niso nemenjene daleč: zadostuje, da so v močan papir zavite in z vrvico povezane. Veče in teže pošiljatev, potem take, ki se pošiljajo v oddaljene kraje in slednjič one, v katerih se nahajajo predmeti, ki se lahko razbijajo, ali ki puščajo masčobo ali vlažnost, morajo biti ozirom na vsebino, obsežnost, težo in vrednost vsaj več-

krat zavite v močan papir ali močno platno, oziroma morajo biti v košaricah, zabojčkih itd. Zaklopnice (škatle) iz lepenke (Pappe), osobito takozvani poštni kartoni so dovoljeni, če nimajo na sebi znakov poškodbe. Divjačina, ki ne krvavi več, sme se pošiljati posamično nezavita. Pošiljatev z vsebino, ki se lahko razbije, označiti se ima na zavoj razločno s znamenjem stekla.

Na pošiljatev z lahko poškodljivo vsebino priporoča se na spremnici dostavek »se naglo pokvarja«, na kateri dostavek naj se opozarja s podčrtanjem z modrim ali rdečim svinčnikom.

Zavitek mora biti tako trdno zaprt, da se brez poškodovanja zapore ne more do vsebine. Pošiljatev brez vrednosti ali v vrednosti pod 200 gl. v obče ne trebajo biti zapečaćene, če so le zadostno zavarovane po zapori potom lepila, pečatnih znamk itd., na poštnih torbah, kovččkih in zabojih potom zaprtih ključavnic, na sodih z dobrimi obroči, ali po nedeljivosti vsebine same. Pošiljatev v vrednosti nad 200 gl. pa, kakor tudi vse pošiljatev s zlatom, srebrom, gotovino, vrednostnimi papirji, dragotinami ali pravimi čipkami morajo na koneh zavoja tolikokrat in tako zapečaćene biti, da se zavoj brez poškodovanja pečatov ne more odpreti. Ako je zavitek z čem povezan, tedaj mora biti poveza tako pritrjena, da se je ne more odstraniti, ne da bi se pokvarili pečati. Razločen odtisek pečata, s katerim je pošiljatev zaprt, ima se pridejati tudi poštni spremnici. — Vsako vožno-poštno pošiljatev je, brez oziroma pridejano poštno spremnico, opremiti z naslovom, to je: vsaj z imenom in zaimkom naslovljenčevim in s krajem, kamor je pošiljatev namenjena, oziroma je označiti okraj, ulico in hišno številko; če le mogoče, naj se napiše naslov na zavoj sam; kjer to ne gre, na pošiljatev, katerih ne treba pečatiti, pa na list papirja, ki mora biti celoma prilepljen na pošiljatev. Samo pritrjenje s pečatnim voskom ne zadostuje. O pošiljatev, na katere se ne da pisati in tudi papirja ne prilepiti (n. pr. nezavita divjačina), napiše naj se naslov na kos lepenke (Pappendeckel), usnja, lesa ali sicer kake trdne tvarine, ki se priveže na pošiljatev potem z močnim sukancem ali vrvico.

Ker se čestokrat dogaja, da s pošiljatev odpadajo naslovi vsled prelaganja, osobito o izredno pomnoženem vožnem prometu, in ker se take pošiljatev brez naslova morajo na postajah komisično odpirati, priporoča se, da se pošiljatev samim pridene še jeden naslov.

Na nezavutih pošiljatev, n. pr. divjačini, kaže zunaj, na drugem mestu, n. pr. na prednjih nogah pritrčiti še jeden naslov. Na pošiljatev, ki morajo biti zapečaćene, ima se v takih slučajih vrvica prilepiti.

Posebno previdno morajo biti zaprte one pošiljatev, ki so namenjene črez morje (v Dalmacijo, Hercegovino itd.), ker se s takimi pošiljatkami mej vožnjo ne more tako skrbno postopati, kakor z onimi, ki se prevažajo le po suhi zemlji.

Na pošiljatev, katerih vsebina je podvržena užitninskemu davku, opozarja se še posebno.

Na takih pošiljatev, ki so namenjene v mesta, kjer je uveden užitninski davek, n. pr. v Ljubljano, Gradec, na Dunaj, v Prago itd., priporoča se radi hitrejšega zadačenja, da se na naslovu zavitka kakor tudi na spremnici naznačujeta vsebina in količina (kilo, liter, komad), na podlagi katerih se užitnina naračunava.

Konečno se še omenja, da v božičnem času poštni uslužbenec sem in tja izraženi želji strank, da se jim pošiljatev zavijo, ne morejo ustrezati, radi česar se mora vsaka na pošto prinesena, ne po predpisih zavita pošiljatev zavrniti brezpogojno.

Tečaji za mizarje. — Trgovinsko ministerstvo je odredilo, da se bodo prirejali v tehnološkem muzeju na Dunaju vsako leto 3 tečaji za strokovni pouk mizarjev. Teh tečajev se morejo udeležiti mizarji v starosti od 24.—45. leta, ki imajo za to vse potrebne predpogoje. V teh tečajih bodo poučevali geometrijo, stavbarstvo, tehnologijo, strokovno računstvo, praktično delo, in vse to s posebnega stališča mizararske obrti. Prednost imajo samostojni ter sploh do cela izvežbani mizarji. Tudi ustanove morejo dobiti nekateri, ki se kažejo s potrebno kvalifikacijo. Potrebno je znanje nemškega jezika najmanj v toliko, da se more slediti pouku. Vpisna pristojbina znaša 4 K.

Lastnoročno pisane prošnje naj se pošljejo na »k. k. Technologisches Gewerbemuseum, Wien IX/2, Währingstrasse 39«.

Diktator v cerkvenih stvareh v delu. Saj veste, koga mislimo: Žida, ki svoj nos neprestano utika v našo cerkev. To je tisti list, ki je vse prej nego krščanskega mišljenja in krščanskih načel — če sploh ima kaka načela. Ponuja se mu zopet lepa prilika, da v imeu — krščanske ljubezni povzdiga svoj glas proti slovenskim propovedim.

V novi cerkvi Sv. Vincenčija na Rocolu se imajo vršiti slovenske propovedi. Tega ne sme biti — tako veli »Piccolo«. Priznati mora sicer, da je v Rocolu Slovencev, to pa samo v najoddaljenejših krajih Rocola; res je sicer, da se je cerkev sezidala za tamošnje ljudstvo, a vendar klče ta zaščitnik katoliške vere, da slovenskih propovedi v tej cerkvi ne sme biti.

Tako sta se buje pogodila občina in škofijski ordinarijat, ko je mesto dovolilo prispevek za zidanje cerkve.

Ker je pa žid, kakor znano, vedno dober trgovec, »handla« tudi v tem slučaju. Predlaga namreč škofu, če bi se že Slovence dovolila po ena propoved v slovenskem jeziku, da se v tem slučaju odpravijo vsi slovenski obredi, kar jih je ostalo še pri Sv. Antonu in v cerkvi Matere Božje.

Ne bi bila slaba kupčija to, za Italijane namreč! Vendar upamo, da škofijski ordinarijat to pot ne uboga judov okoli »Piccola«, ampak da mu bo na srečo blagor slovenskih vernikov. Sicer bi mogli res misliti, da v Trstu framazon »vse doseže, kar mu drago« ter izvajati iz tega — konsekvence.

Iz cerkve v bolnišnico. Mariji D. iz ulice Riguti št. 5. je ob uhodu v cerkev Sv. Antona novega zdrsnila noga, žena je padla ter se poškodovala na glavi. Vendar se je hotela udeležiti službe božje. Med isto pa je omedlela in morali so poklicati zdravnika z rešilne postaje, ki jo je dal prenesti — bolnišnico.

Konj je zbežal včeraj popoldne na Miramarski cesti z vozom, na katerem je sedel kočijaž Dominik Beneš. Konja ni bilo mogoče ustaviti. Še le v ulici Geppa, kjer popravljajo tlak, so ga sprehajale prijeti, ker po neravni površini ni mogel teči tako hitro, kakor doslej. O tej priliki, ko je voz naletel na višji tlak, je sunek kočijaža vrgel z vozu. Mož se je poškodoval na glavi ter moral iskati pomoči na zdravniški postaji. Druge nesreče ni bilo.

Samomor. 53-letni Josip Zorzini iz zagate del Olmo si je sinoči prerezal z ostrim nožem vrat. Ko je prihital zdravnik, je zamogel le še konstatirati smrt.

Zorzini je bil oženjen in oče štirih otrok. Pravijo, da je v nesrečnejši neozdravljiva bolezen dozorela strašni sklep.

Zgorela. 84-letna zasebnica Pelegrina Paglia iz ulice S. Francesco št. 18 se je v soboto popoldne grela na žerjavi, katere si je bila dela v neko posodo. Na žerjavi se ji je užgala obleka in zdajci je bila žena vsa v plamenu. Sosedji so prihiteli na pomoč, strgali z žene obleko ter jo položili na posteljo. Bila je opečena po vsem spodnjem delu telesa. Spravili so jo v bolnišnico. Malo upanja je, da okreva.

Iz-pred porotnega sodišča. Zadnjo soboto se je vršila razprava proti znanemu branitelju v kazenskih stvareh, žurnalistu in socijalistu, Richardu Camberju. Zasebni tožitelj je bil socijalist Anton Gerin, tiskar iz Trsta, proti kateremu je bil Camber februarja meseca t. l. v svojem listu »Lavoro« napisal več člankov, ki nam razmer v tukajšnji socijalistični stranki ne kažejo baš v najlepši luči. Camber je predbacival Gerinu, da je kakor predsednik socijalistične zveze razven tedenske plače po 16 gld., katero je imel od vodstva na Dunaju, in potnih stroškov in raznih dijet, nabiral denar o raznih veseljih, shodih, plesih itd., ne da bi kedaj polagal račun ter da je bil Gerin, ako se seštejejo vsi dohodki, »bolje plačan, nego kak minister«.

Vsled tega je Gerin tožil Camberja radi razžaljenja časti potom tiska po § 488 kaz. zak.

Camber je ponudil dokaz resničnosti.

Porotnikom sta se stavili dve vprašanji: je-li

Camber zakrivil razžaljenje časti? in v drugi vrsti: ali se mu je posrečil dokaz resnice?

Porotniki so zanikali prvo vprašanje z 9 glasovi proti 2; drugo vprašanje je vsled tega odpadlo in Richard Camber je bil rešen obtožbe.

Ta verdict tržaških porotnikov pa seveda nikakor ne more premeniti naše sodbe, ki smo jo opetovano izrekli v tem listu o gospodu Camberju kakor — socijalistu.

Dražbe premičnin. V torek, dne 5. decembra ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbе tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Valderivo št. 15, pohištvo; v ulici Maddonnina št. 29, mize, stoli in vino; v ulici S. Nicolo št. 23, pohištvo; v ulici Belvedere št. 55 a, pohištvo; v ulici Rossetti casa nuova, oder.

Loterijske številke. izžrebane dne 2. t. m.:
Trst 60 34 57 82 22
Line 75 2 82 59 34

Različne vesti.

Avstrijska umetniška in obrtna razstava v Petrogradu, o kateri smo svojedobno poročali, da jo namerjajo ustanoviti, je bila včeraj popoldne slovesno otvorjena v Petrogradu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 4. (Zbornica poslancev.) Mej ulogami je nujni predlog češkega poslanca Schwarz, s katerim se z ozirom na slučaj Kutschea in Humel (trpinčenje otrok od strani starišev) zahteva sprememba dotične zakonodaje. Predsednik hoče, da se o tem predlogu razpravlja na zaključku seje. Posl. Brzard je protestoval proti stališču predsednika, naglašuje, da je po poslovnem redu takoj razpravljati o nujnih predlogih. Predsednik naj povpraša zbornico. Predsednik pa se je skliceval na preecedence slučaje in je izjavil, da se ne odmakne od svojega stališča ter da gornji nujni predlog da v razpravo še le koncem seje. Zbornica je na to prešla na dnevni red, v razpravo o začasnem proračunu in o proračunu za leto 1900. Posl. Šileny je začel svoj govor v češkem jeziku.

Dunaj 4. Odsek za spremembo §. 14. je danes predpopoldne nadaljeval svoja posvetovanja. Potem, ko je govorilo več poslancev in minister za pravosodje, se je razprava zaključila. Jutri popoldne bo glasovanje.

Dunaj 4. Bivši predsednik zbornice, starina Smolka, je tako težko obolel, da se je sleherni hip bati katastrofe. Danes je celo došla iz Lvova vest, da je Smolka umrl. No, ta vest se ni potrdila za sedaj. Ali ob nenavadno visoki starosti Smolke treba biti pripravljeni sleherni hip na vest o njega smrti.

Pariz 4. Kongres socijalistov je sklenil v današnji večerni seji z 831 proti 461 glasom, da je vstopiti v posvetovanje o vprašanju udeleževanja socijalistov na javnih oblastih.

Pariz 4. Govoré o ekspoziciji grofa Goluchovskega pravi »Figaro«, da je sporazumljenje med Avstro-Ogersko in Rusijo znatno zboljšalo svetovni položaj. »Siecle« pravi, da grof Goluchovski ni bil le tolnač volje Avstro-Ogerske, ampak tudi volje vlade carja ruskega.

Vojna v južni Afriki.

Durban 3. Glasom brzjavke v »Natal Mercury« iz Frere-a zbirajo Boerci svoje sile v prejšnjih pozicijah blizu Colenso. Vse kaže, da hočejo Angležem preprečiti prehod preko reke Tugel.

Las Palmas (na Kanarijskih otokih) 2. Angleški parnik »Sumatra« je priplul semkaj z angleškimi ranjenci iz južne Afrike. Ranjenci napravljajo jako žalosten utis. Večina njih so jako potrti in vzbuja sočutje. Jeden angleških častnikov je konstatoval v nekem pogovoru, da so zgube velike na obeh straneh, ali na angleški strani so večje.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razum v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očne bolezni
se je preselil

v ulico Valdirivo št. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo št. 1, I. nadstr.

Krasna mebljovana soba

za enega gospoda je takoj oddati v **Via Forni št. 3, IV. nadstr., na desno**, po jako nizki ceni. Lep razgled, peč, plin.

JOSIP VOLČIČ mizarski mojster v Komnu

priporoča slav. občinstvu svoje vsakovrstne mizarske izdelke, od priprostih do najfinejših, po najnižjih cenah. Pogojena dela se izvrše solidno in točno.

Ceniki in vzorci vsake vrste izdelkov slav. občinstvu na razpolago.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in sreč. Ponudec pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII. Deutschgasse 8.**

Šivalnih strojev tovarniška zaloga Ivana Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 13.

priporoča svoje pri-poznane najboljše šivalne stroje

za domačo porabo in obrtniške potrebe

Najcenejši izvor za nakup dokler traja zaloga.

Za vsako uro jamčim 3 leta.
Gld. 1.50 stane 1 prstan od čistega 6 karatn. zlata s krasnim kamnom.

Razprodaja proti povzetju ali predplačilu dotičnega zneska. Blago, katero ne ugaja, se sprejme tekom 8 dni nazaj in se izplača dotični predplačani znesek, vsled česar se ni bati kupovalcem nikake škode.

BRÜDER HURVIZ, Izvozna trdka Krakovo, Stradon 17.

Bogato ilustrovan cenik od ur, posad, zlatega, srebrnega in od blaga kineškega zlata po znižanih cenah brezplačno in franko.

Isčajo se agentje.

Popolno novi, v prvič razstavljeni

MEJNARODNI PANORAMA

TRST - Borzni trg 14 - TRST

Jako zanimivo popotovanje iz Napulja na balnearske otoke.

Vstopnina 20, otroci 10 kr.